

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

तावुभौशरनुन्नांगौशरकंटकितौरणे ॥ व्यभ्राजेतामहाराजश्वाविधौशलैरिव ॥ १६ ॥ रुक्मपुत्रैः प्रसन्नाग्रैः शरैश्छिन्नतनुच्छदौ ॥ रुधिरौघपरिक्लिन्नौ  
व्यभ्राजेतामहामृधे ॥ १७ ॥ तपनीयनिभौचित्रौकल्पवृक्षाविवाहुतौ ॥ किंशुकाविवचोः फुल्लौव्यकाशेतांरणाजिरे ॥ १८ ॥ वृषसेनस्तोराजन्धुपदंनव  
भिः शरैः ॥ विख्याविव्याधसप्तत्यापुनरन्यैस्त्रिभिस्त्रिभिः ॥ १९ ॥ ततः शरसहस्राणि विमुचन्विबभौतदा ॥ कर्णपुत्रो महाराजवर्षमाणइवांबुदः ॥ २० ॥ हुपद  
स्तुतः क्रुद्धो वृषसेनस्य कार्मुकं ॥ द्विधा चिच्छेद भेदेन पीतेन निशितेन च ॥ २१ ॥ सोन्यत्कार्मुकमादाय रुक्मवद्धं न वंदहं ॥ तूणादाकृष्य विमलं भल्लपीतं शितं  
हृदं ॥ २२ ॥ कार्मुके योजयित्वा तं हुपदं सन्निरीक्ष्य च ॥ आकर्णपूर्णमुमुचे त्रासयन् सर्वसोमकान् ॥ २३ ॥ हृदयंतस्य भित्वा च जगाम वसुधातलं ॥ कश्मलं प्रा  
विशद्राजा वृषसेन शराहतः ॥ २४ ॥ सारथिस्तमपोवाहस्मरन् सारथिचेष्टितं ॥ तस्मिन् भग्नैराजेंद्रपंचालानां महारथे ॥ २५ ॥ ततस्तुद्रुपदानीं कशेरौश्छिन्नतनु  
च्छदं ॥ संप्राद्रवत्तदाराजन्निशीथैर्भरेव सति ॥ २६ ॥ प्रदीपैरपरित्यक्तैर्ज्वलद्भिस्तैः समंततः ॥ व्यराजत महाराजवीताभ्राघोरिव ग्रहः ॥ २७ ॥ तथा गदैर्निप  
तितैर्व्यराजत वसुंधरा ॥ प्रावट्काले महाराजविद्युद्भिरिव तोयदः ॥ २८ ॥ ततः कर्णसुता त्रस्ताः सोमका विप्रद्रुवुः ॥ यथेन्द्रभयवित्रस्तादानवास्तारकामये ॥  
॥ २९ ॥ तेनार्धमानाः समरे द्रवमाणाश्च सोमकाः ॥ व्यराजंत महाराजप्रदीपैरवभासिताः ॥ ३० ॥ तांस्तु निर्जित्य समरे कर्णपुत्रोऽप्यरोचत ॥ मध्यं दिनमनुप्रा  
प्तौ घर्मांशुरिव भारत ॥ ३१ ॥ तेषुराजसहस्रेषु तावकेषु परेषु च ॥ एकएव ज्वलंतस्तस्यौ वृषसेनः प्रतापवान् ॥ ३२ ॥ स विजित्य रणेशूरां सोमकानां महारथान् ॥  
जगाम त्वरितस्तत्र यत्र राजायुधिष्ठिरः ॥ ३३ ॥ प्रतिविध्यमथ क्रुद्धं प्रदहंतं रणे रिपून् ॥ दुःशासनस्तव सुतः प्रत्यगच्छन्महारथः ॥ ३४ ॥ तयोः समागमो राज  
श्चित्ररूपो बभूव ह ॥ व्यपेतजलदेव्योन्निबुधभास्करयोरिव ॥ ३५ ॥ प्रतिविध्यं तु समरे कुर्वाणं कर्म दुष्करं ॥ दुःशासनस्त्रिभिर्बाणैर्ललाटे समविध्यत ॥ ३६ ॥ सो  
ति विद्धो बलवता तव पुत्रेण धन्विना ॥ विरराज महाबाहुः सभृंग इव पर्वतः ॥ ३७ ॥ दुःशासनं तु समरे प्रतिविध्यो महारथः ॥ नवभिः सायकैर्विल्वापुनर्विव्याध स  
प्तभिः ॥ ३८ ॥ तत्र भारतपुत्रस्तेरुतवान्कर्म दुष्करं ॥ प्रतिविध्यहयानुग्रैः पातयामास सायकैः ॥ ३९ ॥ सारथिचास्य भेदेन ध्वजं च समपातयत् ॥ रथं च तिलशोरा  
जन्व्यधमत्तस्य धन्विनः ॥ ४० ॥ पताकाश्च सतूणीरारश्मीन्योक्त्राणि च प्रभो ॥ चिच्छेद तिलशः क्रुद्धः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ ४१ ॥